મુસલમાની બારમાસી.

કેટલાએક વધારા તથા સુધારા સાથે.

મુંબાઈ :
"ભુલેશ્વર છાપાખાનામાં" છાપ્યું.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૯૩.

બારમાસી.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખશીશ કરનેવાલા મેહેરબાન.

સુનીયો સખીરે સૈયા, મુજ દરદ કીરે બાતાં;
પીતમને મેરે સિરપર, કયા કયા કિયાંરે ઘાતાં.

મુજકો યોં દે દિલાસા, સાજન સફર ગએરે;
પર દેસ જાકે બૈઠે, મુજકો બિસર ગએરે.

દેરાવથા મિલનકા, અવ્વલ મહીને અંદર;
આસા મેં રખકે બૈઠી સાજન મિલેંગે આકર.

અવલ મહીના આયા, ફિર કારતક કહેલાવે;
સાજન મુજે મિલે નહીં, રોના મેરા ન જાવે.

અફસોસ ઓર સાંસે, ભરતી ફિરૂં અકેલી;
સાજન બિનાં રે સૈયા, ગમતી નહીં હવેલી.

લાલા મુજેહ લગાકે, લાલન કિધર ગયારે;
કીતી મુજેહ દીવાની, કિસમુલ્ક જા રહેરે.

કાગજ લીખું પીયાપર, જાને ન કોઇ પાવે;
દુખ દરદ કિરે બાતાં પિતમકો કોન સુનાવે.
યેહ કારતક મહિના, અવ્વલ દિલ બિચમેં ગવાયાં;
સાજનને છોડ મુજકો, કિસસાથ દિલ લગાયા.
યેહ માગસર મહિના, ફિર દુસરા હયે ભારી;
સાજન બિના કિએ મૈં, દિન રાત નૈન જારી.

ધ્રુજો ખડી ઠંડોમેં, ઈતના ઝુલમ સો ક્યારે;
મૈં મુનતીઝર દરસકી, કરયો કરમ પિયારે,

દુખ લા બદન હયે મેરા, ક્યોંકર યેહ ઠંડ સહુંગી;
સાંજન બિના અકેલી, કિસકો યેહ દુખ કહુંગી.

દો માસ ગયે ગુઝરકર, તીસરા યેહ પોસ બૈઠા;
સાજન દરસ દિખાવો, દિલ્કો કરૂં મૈં હેઠા.

યેહ પોસકીરે ઠંડી, કહો કિસ તરહ નિકાલું;
જોબન અને જુવાની,પિયાબીન મૈં કયોં સંભાલું.

માનત્ત કિએ બહોતરે, ચલિયા સો કુછ ન મેરા;
મૈં દરસકી દીવાની, દેખું દરસ સો તેરા.

દિન હોગયારે છોટા, લંબી રેન ન જાવે;
અખિયાં મૈં મીચ દેખું, સપને પિયા ન આવે.

યેહ પોસ મહિના ગુઝરા, જલતા મેરા જીયારે;
સમઝા રખું મૈં દિલ્કો, માહમેં મિલેંગે પ્યારે

યેહ માહ મહિના ચૌથા, ખિલી હયે ફુલવાડી;
સાજન બિના કિસીકી, કરતી ન ઈન્તઝારી.

નરગસ ને બેલ મરવા, ચંપા અને ચંબેલી;
પિયા બિન સો ખુશ ન આવે, રોતી ફિરૂં અકેલી

ગુલ દાવદીને લાંલા, યેહ મોગરા હજારા;
સારા બગીચા જુટા, પિતમસે હયે જુદારા.

દરસન દિખારે સાજન, કિતના મૈં દુખ કહું રે;
દિન રાત મંએ તડપતી, ટુક નિંદ સો રહું રે.

યેહ ઠંડ સબ ગુઝર ગઇ, સીયાલા હુવા હયે પુરા;
ચૌથા મહિના ગુઝરા, દિખલાઓ અબ ઝહુરા.

ફાગન યેહ પાંચવીંકી, ધુપા મને હએ ગરમી;
સાજન કપટ નિકાલો, દિલપર રેખોસો નરમી.

સખીયાં સભી અપસમેં, ખેલે પિયાસે હોલી;
ઇતિરેં દ્દિગર ગુલાબાં, સંદલ ભરી હયે ચોલી.

ઇસ રાતમેં પિયાબીન, રોતીસો મૈં ખડીરે;
લાગી અગન બદનમેં, ભુપરસો ગીર પડીરે.

ચઇતર છકે કી આબરે, મુજકો હયે ઝખ્મકારી;
દેખું દરસ સલુંના, પિયાપર મૈં જાઉં વારી.

ઠંડક કીધર ન પાઉં, દેખું અગન બરસતી;
સાજન બિનારે સૈંયા, મરજાઉં તરસતી.

સાજન યેહ સાંચ બોલો, કિસ જાગ તુમ્હો પાઉં
કુરબાન હોકે દિલસે, કદમોંપર સર નમાઉં.

સેંયા મેરે બદનમે, જી અબ સો નઇ રહારે;
અફસોસમેં પિયાકે, આધા બરસ ગયારે.

વૈસાખ સાતવેંકી, ગરમીસે ઝાડ સુખે;
ધુપાંપડે ગઝબકી, પાની બીના યે લુખે.

પત્તે હરેસો ઝડગએ, ઝાડાં હુએ હયે ખાલી;
ઠંડ હોગએ ઢંઢોલે, રહેગઇ બકાત ડાલી.

સુખા જંગલકો દેખા, હયેબતસો મૈંને ખાઇ;
તાકત નહી મુજેરે, અબ કયા કરૂં ઇલાહી.

નીલા જંગલકો દેખા, ફિર કર રખી મેં આસા
વૈસાખ મહિના ગુઝરા, સિધા પડેગા પાસા.

યે જેઠ આઠવેંકી, મુજપર પડીરે સખ્તી.
પિતમ ન પન મિલેરે, એસી મૈં કયા ન બખ્તી

જંગલકે ઝાડપર સબ, કોપલને મોર બોલે;
પિઉજીકા નામ મિઠા, લબાસ કરસે ધોલે.

સખિયા સતી કહુ મેં, કિસને ન ભેદ પાયા;
જાકે મંએ પુછું સબકા, સાંજન કિને છુપાયા.

નવેં અસાડકેરે, બાદલ હુએ હયેં કાલે;
રાતાં મિલી અંધેરી, સબને સો ઘર સંભાલે.

મેંડક અને પપૈયા, દાવર સો બુમલાયા;
બિજલી કરે જબુકે, મેઉલા આસાડ આયા.

બાદલ યું ગડગડેરે, જીઉં બાજતી હયે નોબત;
ધુજોં ખડી ઠંડોમેં, સાજન કરો મોહબ્બત,

દસવીં સરાવનકી, લાગી મુજેહ ઝડીરે;
પિઉજીકે નામ ઉપર, સમરન શુરૂ કરીરે.

માદર પદર બિરાદર, ફરજંદ સબ સગેરે;
મેરા દિલ લગા પિયાસે, સારા કુટંબ તજીરે.

નદીયા તલાવ નાલે, સબમેં ભરા હયે પાની,
કડકે ગગન ધમકસે, મૈ હોરહી દીવાની.

ભાદોં ગ્યારવીંકી, આકર ઘટા બનીરે;
ઘુંડુ એસી ઘટામેં, કાં હયે મેરા ધનીરે.

આએ નવે ફસલપર, જો ઝાડથે તવાઇ;
સાજન મેરે ન આએ, કિતી અજબ નવાઇ.

પાકેસભી અનાજાં, ખેતો મેં પાએ માલે;
તુતીયાંકે હાંકનેસે, લગતે જીગરમેં ભાલે.

આસુએ બારવેકી, મુજકો બડીરે આસા;
સાજન સતી મિલનકા, મુજકો હુવા દિલાસા.

મુજ દિલમેં હુઇ ખુશહાલી, પિતમકો અબ મૈં પાઉ:
સાજનકી હુઈ બધાઈ, બૈઠી મેં ગિત ગાઉં.

કપડેસો સબ ઝરીકે, તનકે ઉપર કિએરે.
પિઉજીકે નામ ઉપર, ખેરાત કર દીએરે.

પેહની સોસબઝરીના, છિડકા ગુલાબ તનપર;
બિજલીસી હુઇ ખડીરે, ભાઉં પિયાકે મનપર.

હુરાં અને વો પરીયાં, સબસે બની મેં આલા;
સાજનકી હએ નઝરસે, હયે તાજગી વ લાલા.

ગુજરે મહિને બારે, તબતક યેહ દુખ સહારે;
સાજનને પ્યાર કિત્તા, દુખ દરદ સબ ગયારે.

મુજકો મિલાદીયારે, વૈસા મીલાવે સબકો;
પુરી હુઈ રે આસા, હકસે ઉમેદ રાખો.

પરદેસ જો ગયારે, ઉમેદ તુમભી રાખો,
ઉમેદ હયે મિલનકી, સખ્તીકો તુમ ન ચાખો.

હકને ઉમેદ કુલકો કિતી હયે પુરી સારી;
સૈંયા યેહ સાચ માનો, ખાવન્દ હયે હુજુરી.

ઇશ્ક હકિકિ સચ્ચા, જો કોઇ કરે સોનાજી;
દુન્યામેં મત લુભાના, બેફાઇદા મિજાજી.

સારે ઇશ્કકી બાતાં, તુમકો સુનાયા સબરે;
સૈંયા યેહ ઇશ્ક સાંચા, કરયો તુમ્હીભી સારે.

કિતા હયે શેખદીને, આખર કલામ પુરા;
કરયો કરમ કારમા, દિલ હો ગયા હયે ચુરા.

પરવરદિગાર મેરા, નેકી ઇમાન દિજે;
ઉમીદ હયે મુજેહ યાં, જન્નત નસિબ કિજે.

અયેસે ઇશ્કકે ખાવન્દ, દેવે તુમ્હે મોહબ્બત;
હકમેં મેરે દુવ્વાકો, કરયો અયે અહલે જન્નત.

અયે મોમીના દિલોંસે, શીરીં ઝબાંકો ખોલો;
મીઠે નબીકે ઉપર, હરદમ દરૂદ બોલો.

અવ્વલ દરૂદ પડતુ, અહેમદ નબીકે ઉપર;
બાદ અજ તમામ અવલાદ, અસહાબોઆલ અતહર.

તમામ શુદ.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપનીએ

નવી છાપેલી કીતાબોની ફેરીસ્ત.

દીની કીતાબો.

કશફુલ ખુલાસા. ...	૦ ૨ ૦
ઝવાહીર હીંદી. ...	૦ ૮ ૦
તરક્કીબુસ્સલાત. ...	૦ ૪ ૦
સુબ્હોકા સીતારા. ...	૦ ૪ ૦

ઈમાનોના બયાનમાં તથા પએગમબરોની શાનમાં.

જંગનામા મોહમ્મદ હનીફ યાને દસમજાલસ	૧ ૦ ૦
રોઝ તુશ્શોહદા યાને દસ મજાલસ. ...	૦ ૧૨ ૦
સખાવતનામું હઝરત અલીનું.	૦ ૧ ૬
રીવાયત ફાતમા સુગરાની	૦ ૧ ૬
મજમુએ જોગીનામા મોહરમના.	૦ ૧ ૬
વફાતનામું બીબી ફાતમાનું	૦ ૧ ૦
મોલુદ બાગે રસુલ ...	૦ ૩ ૦
મજમુએ મુનાજાત ...	૦ ૧ ૬
સબીલ ઈમામ હુસેનની	૦ ૦ ૬
સકરાતનામું	૦ ૧ ૬
મજમુએ મદહયાત...	૦ ૫ ૦
મજમુએ નજમુઝઝીયા	૦ ૪ ૦
નુરનામા	૦ ૨ ૦

કીસ્સાઓ હીંદુસ્તાની ઝબાનમાં અને ગુજરાતી હરફોમાં.

અલફલએલા ભાગ ૨૪ પુરી, જીલ્દવાલી ...	૪ ૮ ૦
દાસતાને અમીર હમઝા	૨ ૦ ૦
હાતમતાઇ	૦ ૧૨ ૦
ચાર દરવેશ	૦ ૧૦ ૦
ગુલેબકાવલી	૦ ૮ ૦
યુસુફઝુલેખાં	૦ ૧૨ ૦
ફસાને અજાયબ. ...	૦ ૧૨ ૦
મલેકમોહમ્મદ... ...	૦ ૬ ૦
ગુલસનોબર ચેફર્દ ...	૦ ૪ ૦
શાહેજહાં ને શાહ પરી અને રોશન ઝોહલ...	૦ ૩ ૦
ઝેતુન મોહમદ હનીફ, .	૦ ૪ ૦
તમીમ અનસારી ...	૦ ૪ ૦
શાહેરૂમનો કીસ્સો...	૦ ૧ ૬
શાહે યમનનો કીસ્સો	૦ ૧ ૬
નાઝની પઠાન. ...	૦ ૧ ૦
લયેલી મજનુ... ...	૦ ૨ ૦
બીબી મરીઅમનો કીસ્સો	૦ ૪ ૦
મસનવી બદરેમુનીર.	૦ ૫ ૦
બારમાંસી	૦ ૦ ૬
હાજી મંગરોલીશાહનો કીસ્સો	૦ ૩ ૦
કીસ્સો ઔરતદલ્લા...	૦ ૧ ૬
છબીલી ભટીયારી ...	૦ ૨ ૦

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની,
ભીંડીબજાર નં૦ ૧૦૩, મુંબાઇ.